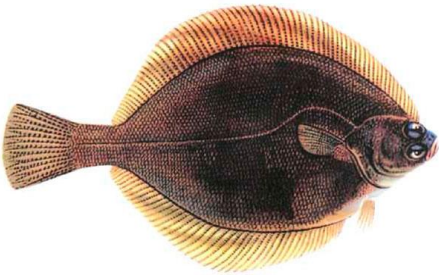

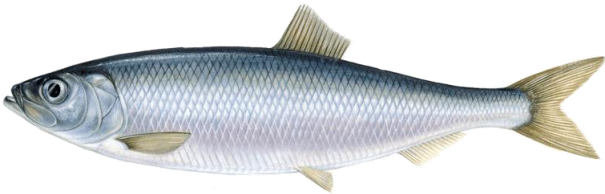
--	--	--	--	--

--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--

--	--	--	--	--

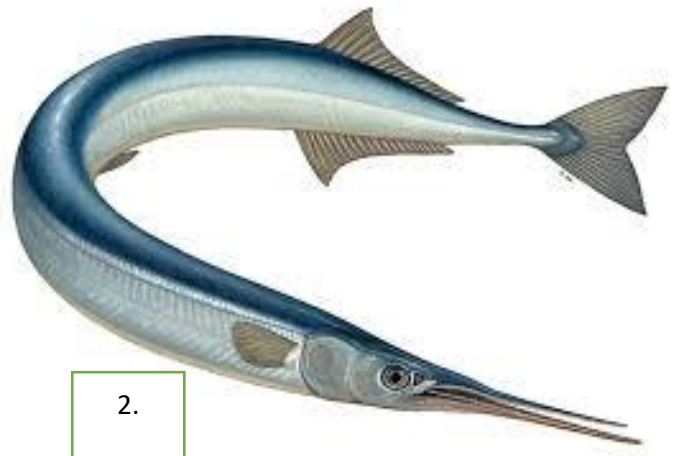
--	--	--	--	--	--

--	--	--	--	--	--

1.

2.

3.

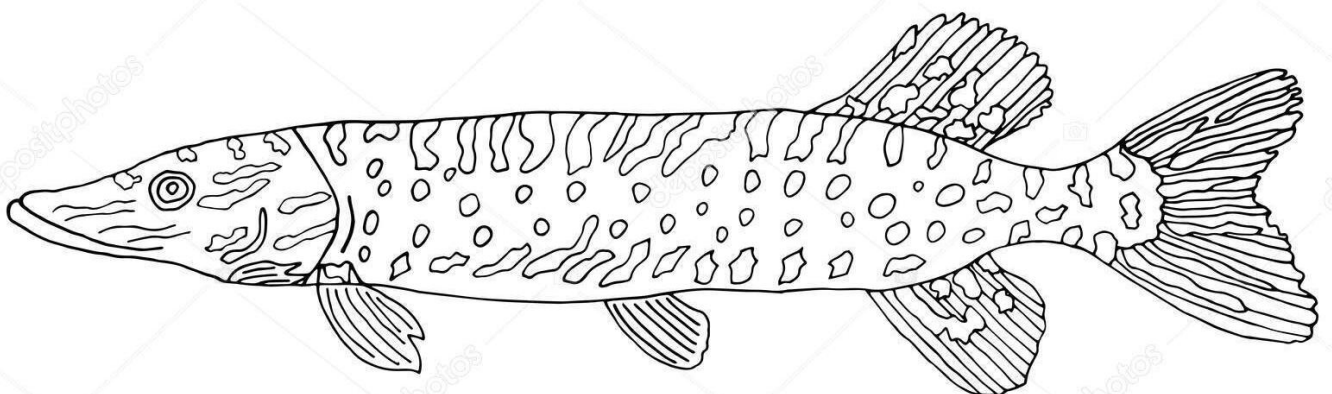
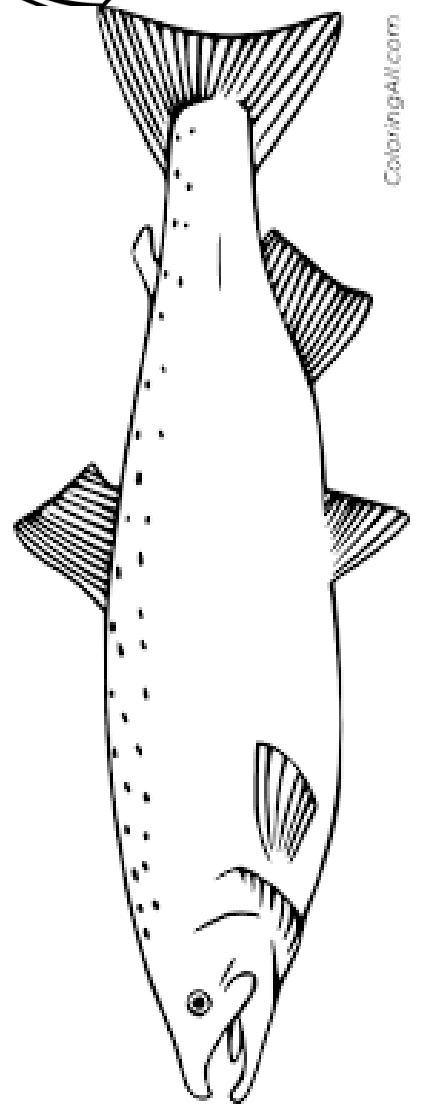
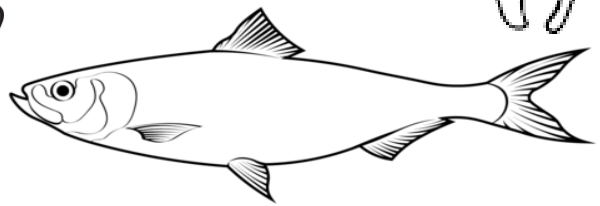
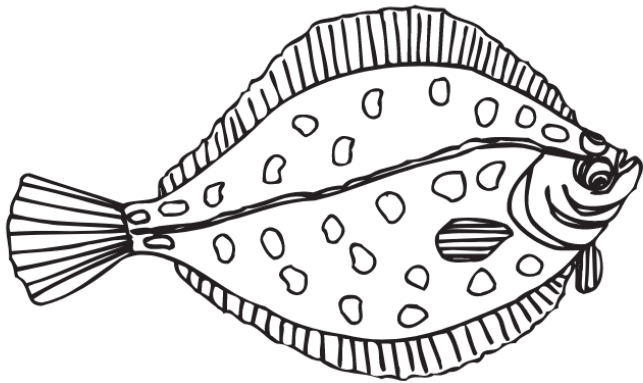
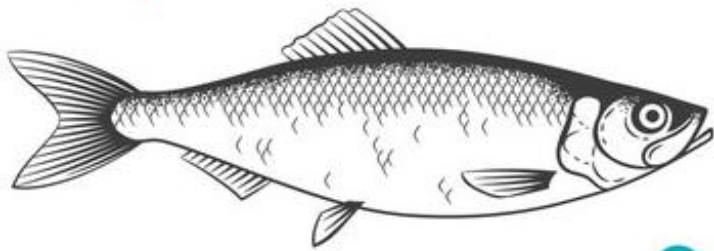
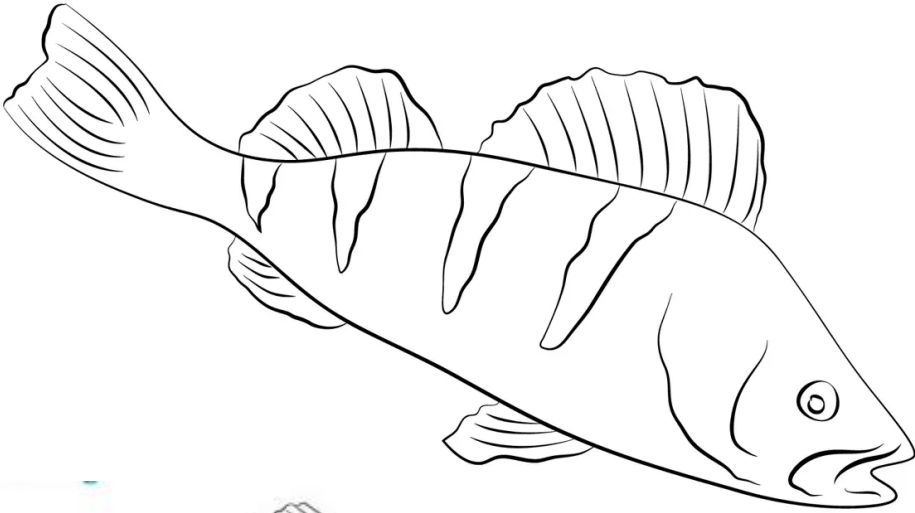
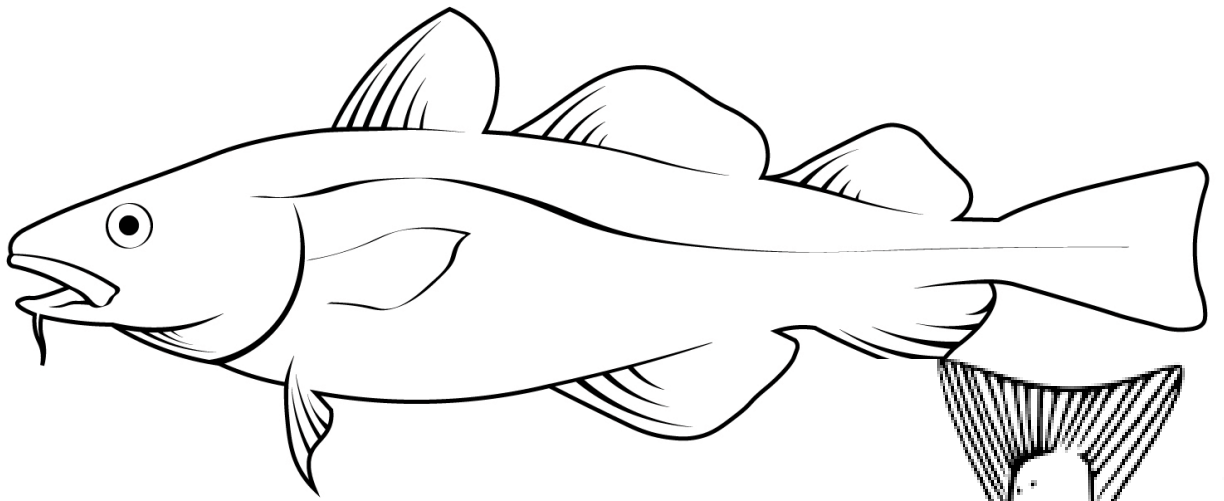
4.

5.

6.

Asarītis velējās
Zaļas niedres galiņā;
Zīda kreklis, zelta vāle,
Sidrabiņa velētava.

Silķes, mencas man vaicāja,
Ko zvejnieku meitas dara?
Smalki vērpa, tīklus auda,
Lai silķīte sargājās.

Ai silķīte, sīkzivtiņ,
Tu man maizes devējiņ.
Tu, plekstiņ, platspārniņ,
Tu naudiņas kalējiņ.

Visi mencas bērni brēca,
Kad es ņēmu makšķerīt.
Nebrēcāti, mencas bērni,
Vai es viens zvejniecīš.

Ai, mencīņa, zeltspārnīte,
Nāc ar mani spēlēties;
Es tev došu kumosīņu
Zīda šņores galiņā.

Lasis meta maigu mirgu,
Kad es dzēru Vastlāvos;
Nemet, lasi, maigu mirgu,
Rīt tu būsi iedzirknī.

Silķīte dziedāja
Dziļā jūrā,
Zvejnieka dēliņa
Gaidīdama.

Reņģīte pati
Tiklā nāca,
Lasis, gudrinieks,
Aizmukāja.

Ķīsīt's brauca pa ezeru
Rakstītām kamanām;
Asarim, kučierim,
Vara pīcka rociņā.

Pateic man, māmuliņe,
Kuru dienu es piedzimu,
Tad es teikšu zvejniekam,
Kur silķītes nakti guļ.

Reņģītei div meitiņas
Staigā gurnus grozīdamas.
Pretī nāca silķu dēli
Cepurītes cilādami.

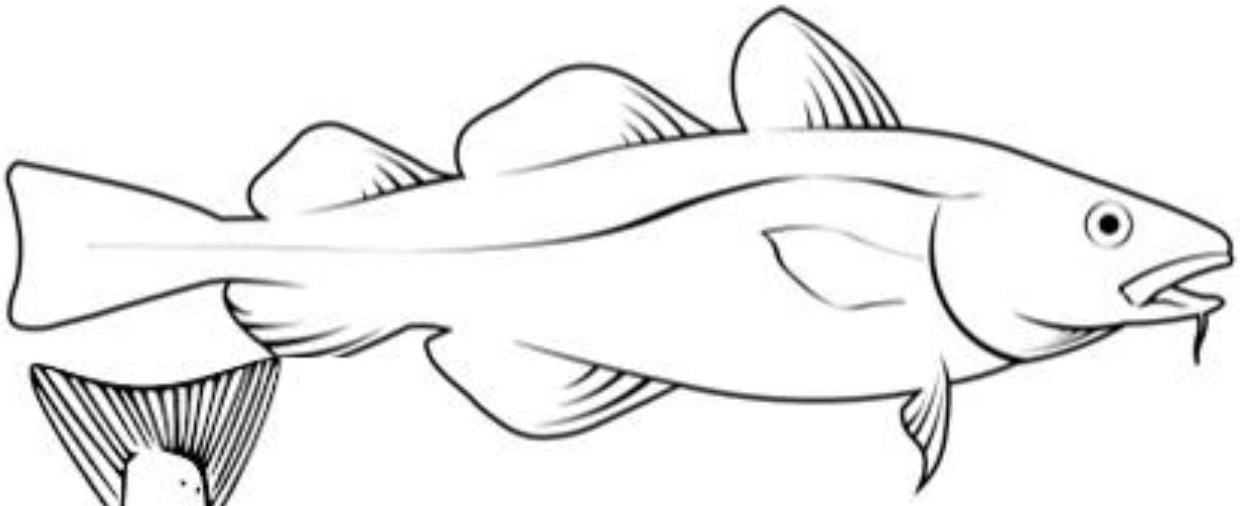
Zaļa cūka jūrā peld,
Zelta sedli mugurā.
Tā nebija zaļa cūka,
Tā bij' zaļa līdaciņa.

Reņģe, reņģe, silķe, silķe,
Man vēdera barotāja.
Lai sapuva lieli laši
Zilā jūras dibenā.

Nospārdās mencu māte,
Laiviņā iekāpdama.
Visi mencu bērni raud
Pēc tās vecas māmuliņas.

Ai, reņģīte, zilspārnīte,
Nāc ar mani spēlēties.
Tu dziļā jūrīnā,
Es ozola laiviņā.

Sen dzirdēju, nu redzēju,
Kā zvejnieki mencas ķer:
Dui baltāmi rociņāmi
Ņem aiz astes, met laivā.

©2014 by iStock.com

